

مورخ ۲۶ می ۱۹۱۲ در کلیسای
مونت موریس در نیویورک: درباره
شرایط قرینیت الهیه و لزوم ایجاد استعداد
برای کسب تأییدات

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

ORIGINAL

AUDIO

مورخ ۲۶ می ۱۹۱۲ در کلیسای مونت موریس^۱

در نیویورک:

درباره شرایط قرینیت الهیه و لزوم ایجاد استعداد برای
کسب تأییدات^۲

(خطابات جلد دوم، ص. ۹۱-۹۷)

هُوَاللّٰهُ

امشب در این سرود ذکری از قرینیت الهی بود. اعظم موهبت در عالم انسانی قرینیت الهیه است. هر عزتی، هر شرفی هر فضیلتی، هر موهبتی که از برای انسان میسر می گردد. به قرینیت الهی میسر می گردد. جمیع انبیا و رسل قرینیت الهی را می خواستند. چه شبها که گریه و زاری کردند، چه روزها که تضرع و ابتهال نمودند و قرینیت الهیه را طلبیدند. ولی قرینیت الهیه حصولش آسان نیست. در یومی که حضرت مسیح ظاهر شد، جمیع بشر طالب قرینیت الهیه بودند و به این مقام هیچکس فائز نشد، مگر حواریون؛ آن نفوس مبارکه به قرینیت الهیه فائز شدند. زیرا قرینیت الهیه مشروط به محبت الله است،

^۱ Mount Morris Beats Church

^۲ خطابه در کلیسای مونت موریس بیتس، کوچه ۱۲۵ خیابان پنجم نیویورک ۲۶ می ۱۹۱۲ (شب)

۹ یا ۱۰ جمادی الآخر ۱۳۳۰

قربیت الهیه مشروط به حصول معرفت الله است، به انقطاع از ماسوی الله است. قربیت الهیه به جانفشانی است، قربیت الهیه به فدای نفس و جان و مال به جمیع شئون است.

قربیت الهیه به تعمیم روح و نار و ماء است، زیرا در انجیل می فرماید که هر نفسی باید تعمیم به آب و روح یابد و در جای دیگر می فرماید باید به آتش و روح تعمیم یافت. و حال باید دانست که مقصود از آب آب حیات است و مقصود از روح روح القدس است و مقصود از آتش نار محبت الله. مقصود این است که انسان باید بماء حیات و روح القدس و نار محبت الله تعمیم یابد تا به حصول این مقامات ثلاثه قربیت الهیه حاصل گردد.

قربیت الهی به آسانی حاصل نگردد. قربیت الهیه به مثل بیست هزار بهائیان به جانفشانی حاصل شود. زیرا بهائیان اموال خود را فدا کردند، عزت خود را فدا کردند، راحت خود را فدا کردند، جان خود را فدا کردند، و در نهایت سرور به قربانگاه شهادت کبری شتافتند. جسدشان را پاره پاره کردند خانه هایشان را خراب نمودند، اموالشان به یغما رفت، اطفالشان اسیر شدند و جمیع این بلیات را در نهایت سرور و شادمانی قبول کردند. به چنین جانفشانی قربیت الهی حاصل شود.

و این معلوم است که قربیت الهیه زمانی و مکانی نیست. قربیت الهیه به صفای قلب است، قربیت الهیه به بشارت روح است. ملاحظه نمائید که آئینه چون صاف و از زنگ آرایش آزاد است، به آفتاب نزدیک است، و لو صد هزار میلیون مسافت در میان است؛ به مجرد صفا و لطافت، آفتاب در آن مرآت بتابد. همین طور قلوب چون صاف و لطیف شود، به خدا نزدیک گردد و شمس حقیقت در او بتابد و نار محبت الله در او شعله زند و ابواب فتوحات معنوی بر او گشوده گردد. انسان بر موز و اسرار الهی پی برد اکتشافات روحانیه نماید و عالم ملکوت مشهود شود. جمیع انبیا به این وسائط قربیت الهیه را حاصل نمودند، پس ماها نیز باید متابعت آن نفوس مقدسه بکنیم، از هوی و هوس خویش بگذریم، از آلودگی عالم بشری خلاص شویم تا قلوب مانند آئینه گردد و انوار هدایت کبری از او بتابد. حضرت بهاء الله در کلمات مکنونه میفرماید که خداوند به واسطه انبیا و اولیاء فرموده قلب تو منزلگاه من است، آنرا پاک و منزّه کن تا در او داخل شوم و روح تو منظر من است، آنرا پاک و مقدس کن تا من در آن جا گیرم.

پس فهمیدیم که قربیت الهیه به توجه الی الله است، قربیت الهیه به دخول در ملکوت الله است، قربیت الهیه به خدمت عالم انسانی است، قربیت الهیه به محبت بشر است، قربیت الهیه به اتفاق و اتحاد جمیع امم و ادیان است، قربیت الهیه به مهربانی به جمیع انسان است، قربیت الهیه به تحرّی حقیقت

است، قریبیت الهیّه به تحصیل علوم و فضائل است، قریبیت الهیّه به خدمت صلح عمومی است قریبیت الهیّه به تنزیه و تقدیس است، قریبیت الهیّه به انفاق جان و مال و عزّت و منصب است.

ملاحظه کنید که آفتاب بر جمیع کائنات می تابد، لکن در صفحه پاک و مقدّس به تمام قوّت است، انوار شمس ساطع است، اما سنگ سیاه بهره و نصیبی ندارد و خاک شوره زار از اشراق آن پرتوی نگیرد و درخت خشک از حرارت آن پرورش نیابد و چشم کور مشاهده انوار نکند. بلکه نفوسی که چشم پاک دارند مشاهده آفتاب کنند و درختانی که سبزند، از فیض او بهره گیرند. پس انسان باید استعداد حاصل کند و قابلیت پیدا نماید. تا انسان استعداد و قابلیت نداشته باشد، فیوضات الهیّه در او ظهور و بروزی ندارد. ابر رحمت پروردگار اگر هزار سال بر شوره زار ببارد، گل و ریاحین نروید. پس مزرعه قلب را باید طیب و طاهر کنیم تا باران رحمت پروردگار بر او ببارد و گلها و ریاحین از او بروید و چشم بینا پیدا کنیم تا انوار آفتاب مشاهده گردد و مشام ها پاک کنیم تا رائحه گلستان استشمام شود و گوش را مستعد کنیم تا ندای ملکوت الله استماع گردد. اما گوش که کر است هر آهنگی که از ملأ اعلی آید نشنود و نداء ملکوت الله بسمع نرسد. مشام که مزکوم است، رائحه معطره استشمام نکند. پس باید قابلیت و استعداد پیدا کرد. تا قابلیت و استعداد حاصل نشود، فیوضات الهیّه تأثیر نکند. حضرت مسیح در انجیل می فرماید که این بیاناتی که من می کنم نظیر تخمی است که دهقان می افشاند و آن دانه ها بعضی بر سنگ افتد و بعضی در خاک شوره افتد و بعضی در میان علفها افتد و بعضی در ارض طیّبه مبارکه افتد. آن تخمی که در شوره زار افتد فاسد گردد و بهیچ وجه انبات نشود. آن تخمی که بر سنگ افتد اندکی انبات شود، و لکن چون ریشه ندارد، می خشکد.

و آن دانه که در میان علفها افتد، خفه گردد و انبات نشود اما آن دانه که در زمین پاک افتد انبات شود و سبز گردد و خوشه شود و خرمن تشکیل گردد. و همین طور بیاناتی که من می کنم به بعضی قلوب ابدأً تأثیر نمی کند. به بعضی اندکی تأثیر میکند بعد فراموش می شود و بعضی چون اوهام زیاد دارند، این نصایح و وصایای من در آن غرق می شود. و اما نفوس مبارکه وقتی که وصیت و نصایح من می شنوند، در قلوبشان آن تخم پاک نابت میگردد و سبز و خرم می شود، روز به روز ترقیات ما لانهایه می نماید و چون ستاره ها از افق هدایت می درخشند.

ملاحظه فرمائید که تا لیاقت و استعداد حاصل نگردد ندای ملکوت به سمع نرسد. پس باید ما بکوشیم تا استعداد و لیاقت پیدا کنیم تا ندای ملکوت ابهی بشنوم، بشارات الهی را استماع نمائیم، به

نفثات روح القدس زنده شویم و سبب اتحاد جمیع ملل و امم گردیم و علم وحدت عالم انسانی بلند کنیم و اخوت روحانیه بین بشر نشر دهیم و به رضای الهیه و حیات ابدیه فائز گردیم.

ای پروردگار ای آمرزگار، این بندگان توجّه به ملکوت تو دارند و طلب فیض و عنایت تو می نمایند. خداوندا قلوب را طیب و طاهر کن تا لیاقت محبت تو یابند و روح ها را طاهر و مقدّس نما تا پرتو شمس حقیقت بتابد، چشمها را پاک و مقدّس کن تا مشاهده انوار تو نمایند گوش ها را پاک و مقدّس کن تا ندای ملکوت تو شنوند. خداوندا، ما ضعیفیم و تو مقتدری و ما فقیریم و تو غنی و ما طالبیم و تو مطلوبی. خدایا، رحم کن، عفو فرما استعداد و قابلیت عنایت کن که مستحقّ الطاف تو شویم و منجذب به ملکوت تو گردیم و از ماء حیات سیراب گردیم و بنار محبت تو مشتعل شویم، بنفثات روح القدس در این قرن نورانی زنده شویم. الهی الهی، به این جمع نظر عنایت فرما و جمیع را در حفظ و حمایت خویش محفوظ و مصون فرما، برکت آسمانی برای این نفوس نازل کن در بحر رحمت خود مستغرق کن و به نفثات روح القدس زنده نما. خداوندا، این حکومت عادلّه را تأیید و توفیق بخش این اقلیم در ظلّ حمایت تو است و این ملت بنده تو. خدایا عنایت خویش مبذول دار و فضل و موهبت خود ارزان فرما. این ملت محترمه را عزیز کن و در ملکوت خویش قبول فرما. توئی مقتدر، توئی توانا، توئی رحمن، توئی بخشنده و مهربان و توئی کثیر الاحسان.

